

Imidlertid er der ingen tvivl om, at det synspunkt, som hr. H.P. Clausen udtrykte her, er et synspunkt, som jeg også deler, og i den udstrækning der måtte være andre myndigheder, der i konkrete afgørelser har andre synspunkter, vil jeg naturligvis forfægte det synspunkt, at Post Danmark skal behandles som enhver anden virksomhed, der i øvrigt har samme status som et privat børsnoteret aktieselskab.

Hr. Frank Aaen stillede en række spørgsmål, for så vidt angår den fusionstekniske, skattetekniske konstruktion, man har valgt ved at fusionere på vilkår af, at Bikuben er det fortsættende selskab. Jeg har haft lejlighed til efter at have indhentet et udkast svar i Skatteministeriet at svare, at den skattemæssige behandling foregår efter gældende skatte Lovgivning.

Jeg vil foreslå, at der nu i udvalgsarbejdet stilles de spørgsmål, som udvalget måtte finde fornødent i forbindelse med udvalgsarbejdet mellem første og anden behandling, og at man får dem besvaret af de relevante ministerier og naturligvis også, hvis der måtte være skattetekniske spørgsmål, indhenter svar herpå.

Hr. Frank Aaen stiller også spørgsmålet, om man ikke fra regeringens og Folketingets side burde have en fast holdning til, hvilket selskab der skal være det skattetekniske fortsættende selskab. Dét er det min opfattelse, at det ikke er en beslutning, som Folketinget skal tage. Det er en beslutning, som de to fusionspartnere, GiroBank A/S og Bikuben A/S, naturligvis skal træffe. Og så må vi blot henholde os til, at det i øvrigt sker efter den gældende skattemæssige lovgivning.

Hr. Frank Aaen stillede også et spørgsmål, som jeg tror blev formuleret på følgende måde: Har der været kontakt til de ansatte? Jeg kan bekræfte, at der har været kontakt til de ansattes tillidsrepræsentanter i form af, at jeg som trafikminister har haft og jævnlig har kontakt til Dansk Post- og Giroforenings formand, og dér kan man sige, at den kontakt er foregået helt efter normale og gængse retningslinjer, og jeg er glad for at notere mig, at der er en udbredt opbakning hos de ansatte i GiroBank og i Dansk Post- og Giroforening til selve fusionen. Jeg er også glad for at kunne se, at samarbejdspartneren: medarbejdernes organisation, Dansk Postforbund, entydigt bakker op om aftalen.

Og hr. Frank Aaen skal jo bemærke, at for så vidt angår samarbejdsaftalen mellem fusionsbanken og Post Danmark, er der jo tale om, at der nu etableres en 13-årig samarbejdsaftale. Det synes jeg at man bør hæfte sig ved i det fort-

satte udvalgsarbejde og ved den endelige behandling her i Folketinget. Jeg mener, at der på den måde sikres en poststruktur, som vi kan være tjent med, og som sikrer også det økonomiske underlag for en poststruktur, som i hvert fald i international sammenligning er på et ganske højt niveau.

I øvrigt vil jeg blot takke for de mange positive bemærkninger og for den vilje, der er udtrykt, til at give disse forslag en om ikke helt smertefri så dog fornuftig, rimelig, hurtig – hvis jeg tør udtale mig sådan som minister, det gør man jo næppe, men alligevel – forholdsvis smertefri behandling.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal starte med at takke ministeren for tilsagnet om, at de rejste spørgsmål kan besvares i udvalgsbehandlingen. Det er jeg meget tilfreds med.

Så skal jeg sige, når ministeren siger, at spørgsmål om fusionsform og om, hvilken bank der skal være den fortsættende bank, ikke vedkommer Folketinget, at det kan jeg nu ikke helt forstå. Jeg troede sådan set, vi havde mulighed for at tage os af hvad som helst, hvis ikke det direkte var statens udførende rolle, men i hvert fald vil jeg gøre opmærksom på, at det står i bemærkningerne til lovforslaget, at Bikuben er det fortsættende selskab, og derfor synes jeg også nok, jeg har ret til at kommentere det herfra.

Når ministeren siger, at den eneste mulighed for Giroens videre eksistens, altså at der fortsat er arbejdspladser for de ansatte i dag i GiroBank, er det, man gør her, så vil jeg bare gøre opmærksom på, at alternativet til privatiseringen, som startede med, at de lavede det om til et aktieselskab, aldrig har været undersøgt reelt efter min opfattelse.

Det, der er sket, og det strækker sig år tilbage, er et resultat af, at hver eneste gang man har overvejet, at nu var det nødvendigt at give Giroen nye forretningsmuligheder, så er man i stedet for bare at fremlægge det i Folketinget og vedtage det gået til en privat organisation, Finansrådet, altså bankernes og pengeinstitutternes private organisation, Giroens konkurrent, og har forhandlet: Hvad kan I acceptere, at vi herinde vedtager om udvidelse af Giroens nye forretningsmuligheder?

Det er jo, fordi man hele tiden har pantsat sig til, at de private pengeinstitutter skulle bestem-